

Vrijheid van Keuze

VOOR
VRIJE
KEUZE

Door Nico Kooren

Pentahof@planet.nl

www.pentahof.nl

Dit is uitgave no. 942 van het Lage
Landen Leerhuis

Datum 07-03- 2016

Sabbat Verbond

Het Sabbat Verbond wordt in stilte gevormd en in stand gehouden door religieus onafhankelijke gelovigen die individueel het verbond aangaan met de Almacht JHWH. Zij aanvaarden als hoogste gezagsbron en grondslag voor leven en werken het Verbondsboek zoals eertijds is opgesteld ten aanzien van het volk Israël.

VRIJHEID VAN KEUZE,

medestander of tegenstander van de Almacht

Als gesproken wordt over de vrije wil van de mens dan gaat het in feite om de vrijheid van keuze. De vraag is echter of men wel terecht kan spreken over een vrijheid van keuze bij de mens. Bij zijn geboorte al wordt de mens plompverloren in de wereld gezet. Hij heeft niet het milieu of welstand, noch de cultuur, noch de godsdienstige richting, noch de erfelijke belasting kunnen kiezen waarmee hij bij zijn geboorte wordt bepaald. Vervolgens leeft hij, als hij geluk heeft, een aantal decennia om vervolgens het leven weer te verlaten. Gedurende dit relatief korte bestaan wordt hij bovendien strak gehouden door tal van maatschappelijke bepalingen waaraan hij zich niet kan onttrekken. Nee, vrij is de mens zeker niet. Hij is eerder slachtoffer van de omstandigheden in de wereld.

De wereld is geen warm gespreid bed

Wie de geschiedenis van de mensheid beschouwt komt al spoedig tot het inzicht dat er in het algemeen absoluut geen sprake is van vrijheid voor de mens. Voor de overgrote meerderheid der mensen is eerder sprake van onderworpenheid en uitbuiting, ja, van een hopeloze lijdensweg waarbij uiteindelijk zijn doodgaan eerder genadig is dan wreed. Bij het overgrote deel van de mensen wordt het leven geteisterd door oorlogen, armoede, honger, afschuwelijke ziektes, natuurrampen en andere afschrikwekkende en levensbedreigende omstandigheden. Er zullen heel wat mensen geweest

zijn en nog zijn, die, als ze hadden kunnen kiezen, niet voor het leven gekozen zouden hebben.

Maar dit alles neemt niet weg dat de meeste mensen zich desondanks vastklampen aan het leven. Zij hopen op veranderingen ten goede, is het niet voor henzelf, dan zeker voor het nageslacht. Een ding is wel duidelijk, onder alle mensen leeft een sterk verlangen naar geluk, wat men daarbij ook voor ogen heeft. Maar juist dit verlangen naar geluk heeft velen ertoe aangezet om drastisch het heft in eigen handen te nemen.

De geschiedenis staat dan ook bol van mensen die op hun eigen manier hebben gestreefd naar een voor henzelf zo bevredigend mogelijk leven. Dat streven ging helaas veelal ten koste van anderen, dikwijls heel veel anderen, ja hele volken. Maar het betreft hier niet alleen de zogenaamde 'groten der aarde' die een spoor van vernieling achter zich lieten. Ook heel gewone 'kleine' mensen kunnen een plaag zijn. Ook zij kunnen met hun streven naar wat zij onder 'geluk' verstaan, een ramp blijken te zijn voor hun directe omgeving. Wie met een zeker pessimisme de wereld beschouwt ziet niet veel heil voor de mensheid in de toekomst. De wereld is beslist geen warm gespreid bedje voor nieuwe borelingen.

Hoop doet leven

Toch is er een duidelijke kentering aan te wijzen in de geschiedenis van het 'westen'. Na eeuwen van onderdrukking, uitbuiting en armoede kwam een volk in radeloze razernij tot opstand. Met geweld brak de stem van het volk door. Vrijheid, gelijkheid en broederschap was de hartkreet. De hoofden van de uitbuiters rolden in de manden voor de guillotine. Het bloed vloeide rijkelijk in de straten van Parijs.

Sinds die tijd wordt het gewone volk wat serieuzer genomen. Het volk mag sindsdien een woordje meespreken en zijn stem laten horen. Het volk aan de macht! Vrijheid en gelijkwaardigheid voor alle mensen is het ideaal. De Franse revolutie leidde tot liberalisme, socialisme en zelfs communisme. De 'westerse' wereld is er materialistisch bezien beslist beter op geworden. Alhoewel de ontevredenheid onder de burgers in het westen nog welig tiert, menen echter velen uit delen van de wereld waar nog steeds honger en armoede heerst, in de westerse wereld het paradijs te vinden. De stroom van gelukzoekers die zich naar het westen spoedt, zwelt nog steeds aan. Koortsachtig wordt gepoogd dat tij te keren.

De burgers in het westen, die nauwelijks een kleine eeuw van hun verworvenheden hebben kunnen genieten, volgen de ontwikkelingen met een benauwd hart. Zij voelen zich bedreigd in hun met bloed, zweet en tranen bevochten bestaan.

Ontluikende hoop schijnt de mensheid echter te hebben bevangen. Men wil niet meer wachten op morgen, vandaag moet het ideaal worden verwezenlijkt. Het geduld van de mensheid raakt op.

De wereld is wakker geschud

Aan het einde van de tweede wereldoorlog werden de leiders van vooral de westerse landen bevangen door een vleug idealistisch realisme. 'Nooit meer oorlog' was de slagzin van degenen die vooral Europa wilden bevrijden van het enge nationalisme. De eerste stap in die richting was de oprichting van de Gemeenschap voor Kolen en Staal. Vervolgens werd de Europese

Economische Gemeenschap opgericht. Wat begon met 6 landen is uitgegroeid tot een Europese Unie die nu 28 Europese landen omvat. Alhoewel het hier en daar opflikkerend nationalisme de Europese Unie af en toe op haar grondvesten doet beven, blijkt de onderlinge afhankelijkheid van de diverse landen echter een hecht cement. Maar de weg naar een volledig geïntegreerd Europees continent is nog een lange weg.

Maar dit bewustzijn ontwaakte niet alleen in Europa. Wereldwijd ontstond ook een verlangen naar het oplossen van conflicten middels de dialoog. Dat schiep de mogelijkheid tot de oprichting van de Verenigde Naties. Natuurlijk, er is nog veel aan te merken op het functioneren van de Verenigde Naties. Ook in die club speelt het nationalisme en de eigen belangen der aangesloten naties een grote rol. Niet alle conflicten kunnen vredelievend worden opgelost. In veel gevallen staan de Verenigde naties machteloos vanwege de verschillende politieke belangen die daar spelen. Net zo min als in Europa is ook wereldwijd de wens 'nooit meer oorlog' nog niet in vervulling gegaan. Ondanks dat landen zich verplicht hebben aan de Verenigde Naties, weerhoudt hen dat niet om, als daar aanleiding toe wordt verondersteld, onderling ten oorlog te trekken. Deze brandhaarden, die hier en daar ontstaan, tartten dikwijls het gezonde verstand. Dit soort onverstand te beteugelen vraagt om welhaast bovenmenselijke krachten. Denk bijvoorbeeld aan de brandhaarden aan de grenzen van Europa, zoals in het Midden Oosten en Afrika, die haar veel kopzorg bezorgen. Het gebeurt geregeld dat Europa, om 'humanitaire' redenen, zich gedwongen ziet daar militair in te grijpen. Eén van de gevolgen van al die brandhaarden is de onafzienbare stroom van vluchtelingen die op gang wordt gebracht en opgevangen dient te worden.

Misschien zouden deze landen in Afrika en het Midden Oosten een voorbeeld kunnen nemen aan de Europese Unie en ook de verzuchting slaken: Nooit meer oorlog. Het zou hen wellicht op de gedachte kunnen brengen ook tot een vorm van nauwe samenwerking te komen, die voor alle betrokkenen meer welvaart, vrede en veiligheid zou opleveren. Het zou, niet in het minst, hun bevolkingen zeker ten goede komen. Laten we hopen dat het gezonde verstand zegeviert en er zoiets als een Unie van het Midden Oosten en bijvoorbeeld een Afrikaanse Unie zou kunnen worden opgericht.

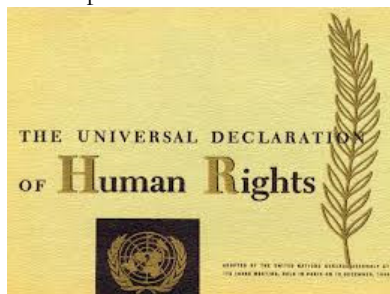
Vrijheid van keuze

No.942

Al die misère neemt echter niet weg dat het niet te ontkennen valt, dat hoe dan ook de wereld zichzelf op een ontwikkelingsweg heeft gezet die uiteindelijk zou kunnen leiden tot meer vrede en hopelijk gerechtigheid. Maar ook hier is, menselijke wijs gesproken, nog een heel lange weg te gaan.

Gerechtigheid voor alle mensen

Het ligt voor de hand te veronderstellen dat het streven naar meer eenheid en samenwerking in de wereld alleen maar wordt ingegeven door het enorme economische belang daarvan. Maar naast het economische belang kunnen de andere speelvelden waarop geopereerd moet worden echter niet worden ontkend of gemaskeerd. Honger, armoede en onrecht dienen even voortvarend te worden aangepakt. Want hoogstaande idealen laten zich niet beperken tot alleen de elites van de samenleving. Wie dat onverhoopt mag denken dient direct te worden teruggefloten. De geschiedenis der mensheid toont overduidelijk aan dat er een directe relatie is tussen vrede en veiligheid en de tevredenheid van de massa. Wie nooit meer oorlog tussen verschillende naties nastreeft zal in eigen huis moeten streven naar 'nooit meer opstand'. Dat heeft de Franse revolutie overduidelijk aangetoond.

Het streven naar eenheid in de wereld zal dus gepaard moeten gaan met streven naar gerechtigheid. En gerechtigheid bloeit alleen op bij het verwezenlijken van de gelijkwaardigheid van alle mensen.

De Verenigde Naties hebben dat van stond af aan ingezien. De door haar geïnitieerde 'Universele Verklaring van de Rechten van de Mens' is daar het aantoonbare bewijs van.

Vrijheid van keuze

No.942

Helaas lappen heel wat leiders van aangesloten landen deze rechten van de mens aan hun laars. De gevolgen van zulk een onverstandig beleid laten dan ook niet lang op zich wachten. De eerder genoemde brandhaarden maken dat wel duidelijk. Het kan soms lang duren maar uiteindelijk roept tirannie verzet op dat uiteindelijk niet meer te onderdrukken valt. Ook dat is een les van de geschiedenis. Uiteindelijk dient het geweten van de wereld zo manifest te zijn dat niets of niemand de ontwikkeling naar een rechtvaardige samenleving meer in de weg zal kunnen staan. Helaas moeten we vrezen dat ook deze ontwikkeling nog een zeer lange weg heeft te gaan, zo het er al ooit van zal komen.

Elke wereldburger verantwoordelijk

Tot nu toe hebben we de ontwikkelingen in de wereld beschouwd als een proces van de top naar beneden. We hebben de leiders min of meer verantwoordelijk gesteld voor de juiste keuzes. De algehele verantwoordelijkheid voor het wel en wee op onze aarde werd in feite gelegd bij de leiders van de volkeren. Zij hebben de vrijheid van keuze om een samenleving te organiseren waar vrede heerst en problemen tussen de verschillende volken via de weg van het verstand en redelijkheid worden opgelost. Maar leiders hebben bij hun keuzes ook te maken met een bevolking die hen steunt. In veel landen worden de leiders gekozen door de bevolking. Zij vertegenwoordigen als het ware de wil van het volk. Volgens dit democratische principe krijgt in een op die wijze geregeerd land de bevolking het bewind dat zij voorstaat. Een democratie is dus in feite een volksregering. Er kleeft echter aan deze staatsvorm een groot probleem. Men regeert bij meerderheid van stemmen. Dat wil zeggen dat als de meerderheid van de bevolking bepaalde wensen heeft dan kan ze die bij meerderheid opleggen aan de minderheid, ook al zou de meerderheid slechts de helft plus één van de bevolking zijn. Zelfs bij foutieve en zeer veel schade veroorzakende besluiten, zoals bijvoorbeeld het voeren van een oorlog, kan een kleinste meerderheid een totale bevolking in het ongeluk storten. Zelfs een grondwet die het edelste voor heeft met de bevolking kan bij een vastgestelde meerderheid worden aangepast. En dit soort onaangename mogelijkheden gebeuren maar al te vaak. Het is als het ware dagelijks nieuws.

Vrijheid van keuze

No.942

De conclusie kan niet anders zijn dat deze vorm van ‘volksregering’ dan wel een verbetering is ten opzichte van een autocratie (staat geleid door een leider die alle macht in zich verenigt) maar in feite de gelijkwaardigheid van alle mensen niet garandeert. In een democratie kan de vrijheid van keuze leiden tot onvrijheid van en onrechtvaardigheid jegens de minderheid.

Volksregering op grond van het volksverbond

Het is heel triest te moeten constateren dat ruim drieduizend jaar geleden de wereld al de oplossing kreeg aangereikt ter voorkoming van alle afschuwelijke ellende waaraan de wereldbevolking al sinds mensenheugenis is blootgesteld. Die kennis was er individueel ook al voor die tijd, maar werd manifest toen de Almacht Jehowá het verbond sloot met het volk Jisraeel. Dit verbond is een echt volksverbond. Dat houdt in dat allen die deel uitmaken van dit volk een persoonlijke verantwoordelijkheid dragen jegens de Almacht en zich ieder persoonlijk dienen op te stellen overeenkomstig de voorwaarden van het verbond. Wie daarin niet toestemt maakt geen deel uit van het verbond en plaatst zich buiten het volk. Dit lijkt zeer hartvochtig, maar wie de voorwaarden van het verbond bestudeert kan slechts concluderen dat het verbond het heil van de gehele mensheid voor ogen heeft. Het is de enige weg die leidt tot gelijkwaardigheid van alle mensen en de garantie voor vrede en gerechtigheid.

De verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het verbond ligt echter volledig bij de mens. De mens wordt in geen enkel opzicht in zijn waarde met de daarbij behorende verantwoordelijkheid aangetast. Ieder mens is het mogelijk om met zijn volle verstand de juiste keuze te maken voor de ‘ideale’ samenleving. Een samenleving waar alles bestuurd, geregeld en georganiseerd wordt overeenkomstig de voorwaarden van het verbond. Een samenleving dus waar het verbond het hoogste gezag heeft en grondslag is voor werk en leven van alle mensen die daarvoor kiezen. Elke volksverlakker, zo die al de moed zou hebben op te treden, wordt door de voorwaarden van het verbond direct ontmaskerd. Er hoeft in feite niet ‘gestemd’ te worden want ieder mens, van hoog tot laag, kent zijn

Vrijheid van keuze

No.942

persoonlijke verantwoordelijkheid en weet hoe te handelen ten goede van allen.

De enige werkelijk vrije keuze die de mens dus heeft is de keuze voor het zich inzetten voor de ideale samenleving of dat niet te doen. In feite beperkt de keuze zich tot medestander of tegenstander van de Almacht.

Het goede nieuws is dat dit verbond nog steeds van kracht is. Een ieder die het wil kan toetreden tot dit verbond en deel uitmaken van het ware Jisraeel, het ‘stille’ volk van de Almacht. Ook al wonen de oprechte onderdanen van dit volk verspreid onder alle volken, toch vormen zij de kern van het leven waaraan alle volken zich kunnen optrekken. Het ware te wensen dat een heel volk, iedere onderdaan persoonlijk, die keuze zou maken en daaraan daadwerkelijk zou vasthouden. De ogen van de gehele mensheid zouden worden geopend en het verlangen opwekken ook daaraan deel te hebben.

Wees daarom van vandaag af medestander van de Almacht. De mensheid heeft u nodig en zal u dankbaar zijn.

N. Kooren.

